

meen kom frem i en noget forskjellig Skikkelse, at det da vilde antage den.

Formanden: Det turde vistnok være ønskeligt, at denne Discussion ikke fortsattes. Det er jo vist, at en Kritik over det andet Things Forhandling maa man søge at undgaae; ligeledes bør det vistnok ogsaa saavidt muligt søges undgaaet, at nævne det andet Thing, hvor det ikke er nødvendigt at omtale de Beslutninger, som af det ere tagne. Hvis allsaa Noget skulde kunne siges her at have været mindre paa sit rette Sted, maatte det vel være det, at man havde nævnt Thinget og ikke indskrænket sig til at nævne Tingen; thi det kunde vel neppe undgaaes ved at omtale § 12, at man maatte komme til at berøre den Forandring, der er skeet i den Udsigt, der var givet til en ny Bestemmelse med Hensyn til Hestes Udredelse til Armeen i det Forslag, som var forelagt det andet Thing, efterat dette Lovforslag der har havt den Skjebne, som vi Alle vide.

Solberg: Jeg veed ikke, om jeg tør udtale mig efter det, den høitærede Formand har fremført?

Formanden: Ja, det var vist ønskeligt, om man kunde undgaae Discussioner af den Natur, som skulde have til Gjenstand, hvad den ærede Landstingsmand for Bornholm i dette Dieblisk replicerede paa. Men hvis det er Noget, som den ærede Landstingsmand troer sig opfordret til netop at komme frem med, og vil yttre sig med saa Ord, saa kan der ikke være noget derimod.

Solberg: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at jeg ikke har givet den ærede Rigsdagsmand den allerfjerneste Leilighed til at yttre det, han har fremført. Jeg har blot sagt, at jeg ikke tør kalde denne Afgjørelse uretfærdig; men derimod har jeg aldeles ikke sagt, at Rogen her i Thinget har sagt, at den var uretfærdig. Særligt, naar det, der er sagt, læses i Tidenden saaledes, som det er sagt, saa vil enhver fornuftig Mand her i Thinget kunne see, hvad der har givet mig Anledning til at fremføre de Ord, som jeg har fremført.

Ordføreren: Med Hensyn til den Bemærkning, der er gjort af en æret Landstingsmand fra Maribo (Stampe), skal jeg blot til-

lade mig at yttre, at uagtet Udvalgets Betænkning er ældre end den omhandlede Sags Afgjørelse paa et andet Sted, har man dog tænkt sig de forskjellige Eventualiteter, og jeg har opfattet Forhandlingerne i Udvalget derhen, at man var enig om ikke at lade nærværende Sag falde, selv under den Forudsætning, som nu har vist sig. Men jeg erfarer nu, at jeg har misforstaaet det ærede Medlem. Hvad angaaer den sidste Discussion, da skal jeg kun bemærke, at der kan være Spørgsmaal om subjectiv og objectiv Uretfærdighed i enhver Sag. Det kunde vel aldrig Rogen falde paa at ville tiltroe noget af Thingene en subjectiv Uretfærdighed; men det gaaer vel med denne som med enhver Sag, som den ærede Formand bemærkede, at man ser den i det Lys, som man finder at være det rigtige, og da misbilliger, naar den er seet i et andet Lys fra en anden Side, og det er vistnok kun til denne Opsætning af Sagen i objectiv Henseende, at der har kunnet være sigtet, forsaavidt som der har udtalt sig misbilligende Uttringer angaaende det Udfald, Sagen har faaet paa et andet Sted.

Nyholm: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at det er overmaade smukt, naar en æret Landstingsmand fra Fyen har sagt, at han vilde endog holde to Heste. Jeg var tilfreds, at han vilde overtage alle de 220 (Munterhed); thi da faldt hele Spørgsmaalet væk. Jeg vil dog imidlertid henlede hans Opmærksomhed paa, at det er vel muligt, at han er i den Stilling, at han let kan holde disse to Heste; men at der er en anden Klasse, der for Dieblirket holder Dragonheste her i Landet, som ikke faaer det allermindste i Godtgjørelse, og at denne Klasse er ikke lille, men meget stor. Det er de uprivilegerede Hovedgaardes Giere. Disse faae Jouragekatten paalagt, de faae communal Byrder efter fuld Maalestof, og samtidigt dermed er man saa god, at man lader dem beholde Dragonhestene og Sprøiterne. Det er dissees Lary, jeg vilde ønske, at man vilde stille sig for Die, og jeg tvivler ikke om, at denne Sag snarest maa finde sin Afgjørelse. Jeg er aldeles overbevist om, at denne, saa snart vi til October træde sammen igjen, vil finde en retfærdig og billig Afgjørelse. Særligt